

Súd:	Najvyšší súd SR
Spisová značka:	5CdoPr/13/2024
Identifikačné číslo spisu:	8720203497
Dátum vydania rozhodnutia:	23.01.2025
Meno a priezvisko:	JUDr. Erika Zajacová
Funkcia:	sudca
ECLI:	ECLI:SK:NSSR:2025:8720203497.1

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky v spore žalobcu Mgr. S. S., narodeného XX. U. XXXX, Č. H. R. XX, zastúpeného advokátom JUDr. Marekom Sahuľom, Prešov, Hlavná 111, proti žalovanej Fakultnej nemocnici s poliklinikou J. A. Reimana Prešov, Prešov, Jána Hollého 5898/14, IČO: 00 610 577, zastúpenej splnomocnenkyňou Advokátska kancelária GOGA a spol., s.r.o., Košice - mestská časť Juh, Kupeckého 4, IČO: 36 863 947, o neplatnosť skončenia pracovného pomeru, vedenom na Okresnom súde Poprad pod sp. zn. 17Cpr/20/2020, o dovolaní žalobcu proti rozsudku Krajského súdu v Prešove z 15. februára 2024 sp. zn. 1CoPr/2/2023, takto

rozhodol:

Dovolanie o d m i e t a.

Žalovanej p r i z n á v a voči žalobcovi náhradu trov dovolacieho konania v plnom rozsahu.

Odôvodnenie

1. Okresný súd Poprad (ďalej len „súd prvej inštancie“) rozsudkom z 28. marca 2023 sp. zn. 17Cpr/20/2020 určil, že dohoda o skončení pracovného pomeru uzavretá dňa 25. septembra 2020 medzi stranami sporu je neplatná a pracovný pomer žalobcu u žalovanej trvá naďalej (I. výrok). Žalobcovi priznal voči žalovanej právo na náhradu trov konania v plnom rozsahu, o výške ktorých rozhodne súd uznesením po právoplatnosti tohto rozsudku (II. výrok). V odôvodnení rozhodnutia uviedol, že žalobca v konaní preukázal, že dohodu o skončení pracovného pomeru neuzavrel slobodne, ale pod vplyvom určitej formy psychického donútenia. Na vec aplikoval čl. 2, § 60 ods. 1, 2, § 68 ods. 1, 2, § 77, § 79 ods. 1, § 80 a § 1 ods. 4 Zákonníka práce, § 37 ods. 1 a 49a Občianskeho zákonníka, § 3 ods. 1 zákona č. 365/2004 Z. z. (antidiskriminačný zákon). O trovách konania súd prvej inštancie rozhodol podľa § 255 ods. 1 zákona č. 160/2015 Z. z. Civilný sporový poriadok v znení neskorších predpisov (ďalej len „CSP“) a úspešnému žalobcovi priznal náhradu trov konania v plnom rozsahu. O výške trov konania súd rozhodne uznesením po právoplatnosti rozsudku.

2. Krajský súd v Prešove (ďalej len „odvolací súd“) na odvolane žalovanej rozsudkom z 15. februára 2024 sp. zn. 1CoPr/2/2023 zmenil rozsudok súdu prvej inštancie tak, že žalobu o určenie neplatnosti skončenia pracovného pomeru dohodou z 25. septembra 2020 medzi stranami sporu zamietol.

Rozhodol, že žalovaná má nárok na náhradu trov konania voči žalobcovi v rozsahu 100 %. Odvolací súd na základe dôvodov uvedených v rozsudku skonštatoval, že právne posúdenie prejednávanej veci súdom prvej inštancie bolo nesprávne. Jeho rozhodnutie bolo vydané čiastočne na základe nesprávnych skutkových zistení (o údajnom nepreukázaní neospravedlnenej neprítomnosti žalobcu v práci), a preto muselo byť postupom podľa § 388 CSP zmenené, nakoľko dohoda o skončení pracovného pomeru je riadnym právnym úkonom, ktorý nebol uzatvorený na základe absencie vôle žalobcu vyvolanej vyhrážkami či zastrašovaním zo strany žalovanej. O trovách celého konania odvolací súd rozhodol podľa § 396 ods. 2 a § 255 ods. 1 CSP.

3. Proti uvedenému rozsudku odvolacieho súdu podal dovolanie žalobca tvrdiac dovolacie dôvody v zmysle § 420 písm. f) CSP (súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces) a § 421 ods. 1 písm. a) CSP (rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky, pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu). Navrhol, aby dovolací súd rozsudok odvolacieho súdu zmenil tak, že potvrdí rozsudok súdu prvej inštancie alebo aby zrušil rozsudok odvolacieho súdu a vec mu vrátil na ďalšie konanie.

4. Žalovaná vo vyjadrení k dovolaniu navrhla dovolanie odmietnuť a uplatnila si náhradu trov dovolacieho konania v plnom rozsahu.

5. Najvyšší súd Slovenskej republiky (ďalej aj „dovolací súd“) ako súd dovolací (§ 35 CSP) po zistení, že dovolanie podala strana sporu, v ktorej neprospech bolo napadnuté rozhodnutie vydané (§ 424 CSP), zastúpená v súlade so zákonom (§ 429 ods. 1 CSP), skúmal, či dovolanie bolo podané v zákonom určenej lehote. Dospel k záveru, že dovolanie bolo podané oneskorene a je ho potrebné odmietnuť bez nariadenia pojednávania (§ 443 CSP). Na stručné odôvodnenie (§ 451 ods. 3 veta prvá CSP) dovolací súd uvádza nasledovné.

6. Podľa § 427 ods. 1 CSP dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy.

7. Podľa § 121 ods. 3, 4 a 5 CSP lehoty určené podľa týždňov, mesiacov alebo rokov sa končia uplynutím toho dňa, ktorý sa svojím označením zhoduje s dňom, keď nastala skutočnosť určujúca začiatok lehoty; ak ho v mesiaci niet, posledným dňom mesiaca. Ak koniec lehoty pripadne na sobotu alebo deň pracovného pokoja, je posledným dňom lehoty najbližší nasledujúci pracovný deň. Lehota je zachovaná, ak sa v posledný deň lehoty urobí úkon na súde alebo sa podanie odovzdá orgánu, ktorý má povinnosť ho doručiť; to platí aj vtedy, ak je podanie urobené elektronickými prostriedkami doručené súdu mimo pracovného času.

8. V preskúmvanej veci z obsahu spisu vyplýva, že dovolaním napadnutý rozsudok odvolacieho súdu bol žalobcovi doručený prostredníctvom jeho právneho zástupcu dňa 21. marca 2024 (doručenka na č. l. 377 spisu). Posledný deň zákonnej dvojmesačnej lehoty na podanie dovolania (žalobcom) pripadol na utorok dňa 21. mája 2024. Obsah spisu preukazuje, že žalobca podal dovolanie na poštovú prepravu až dňa 27. mája 2024 (poštová obálka medzi č. l. 401 a 402) a zároveň nepožiadala súd o odpustenie zmeškania lehoty na podanie dovolania podľa § 122 CSP.

9. Z uvedených dôvodov potom dovolaciemu súdu neostalo nič iné ako konštatovať, že dovolanie bolo podané po uplynutí zákonnej lehoty uvedenej v § 427 ods. 1 CSP. Dovolací súd preto dovolanie odmietol ako oneskorene podané podľa § 447 písm. a) CSP bez toho, aby sa zaoberal vecnou správnosťou napadnutého rozhodnutia.

10. O nároku na náhradu trov dovolacieho konania dovolací súd rozhodol podľa § 453 ods. 1 v spojení s § 255 ods. 1 CSP. V dovolacom konaní bola plne úspešná žalovaná, ktorej vznikli trovy dovolacieho

konania. Dovolací súd jej preto voči žalobcovi priznal ich náhradu v plnom rozsahu. O výške náhrady trov konania rozhodne súd prvej inštancie v lehote do 60 dní po právoplatnosti rozhodnutia dovolacieho súdu samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník (§ 262 ods. 2 CSP).

11. Toto rozhodnutie prijal senát Najvyššieho súdu Slovenskej republiky pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.